

Nieuwsbrief 17 December 2020

Beste leden van Wederzijds

Hier is de nieuwe Nieuwsbrief, nummer 17 alweer.

Je zult zien, in de inhoud is corona prominent aanwezig, niet te vermijden.

Het bestuur geeft een korte terugblik op 2020. Daarin blijkt: Wederzijds is nog behoorlijk actief geweest. Bij de activiteiten is steeds goed opgelet om de coronamaatregelen in acht te nemen.

Er zijn verslagen van activiteiten:

poëzieclub, koffie-uurtjes, fietsclub, kunstbezoek, wandelen. Een oproep van Jita om niet bij de pakken te gaan neerzitten. Henk laat zien dat je soms op eenvoudige manier daaraan gehoor kunt geven.

Er zijn een aantal Wederzijdsleden die zich hebben gewaagd aan schrijven: Agaath vertelt van haar kerstboom, Ankie van een bomenplanter die tevreden op zijn leven terugkijkt, Frans hoe hij

terechtkwam bij de Utrechtse klokkenluiders. En Nelleke geeft een persoonlijke terugblik op het jaar.

Regina tenslotte houdt háár blik gericht op de dingen die beleidsmatig in onze omgeving gebeuren. Ook dat kan ons raken.

Veel leesplezier!

De redactie

Van het bestuur

Beste Wederzijdsers,

Wat een bizar jaar hebben we achter de rug. We zullen het met z'n allen niet licht vergeten. Het jaartal 2020 is een grappig getal, het heeft alleen niet voor de pret gezorgd waar we allemaal op hebben gehoopt. Het hele sociale leven ging op slot. In de zomer kregen we iets meer vrijheid maar in het najaar ging het bergafwaarts en nam het aantal Covid-19 besmettingen zulke ernstige vormen aan dat we nu alweer weken onze medemens moeten mijden.

Bij de inventarisatie van het afgelopen jaar heb ik me verwonderd over hoeveel activiteiten er georganiseerd zijn ondanks alle beperkingen. Hulde!

Een overzicht van activiteiten in 2020:

- in februari is de Museumclub naar de tentoonstelling van Beelden aan Zee in Scheveningen geweest;
- in mei was er de eerste open Tuinenroute;

- in september heeft de Kunst aan Huisroute en de tweede Tuinenroute plaatsgevonden;
- wandelclubs zijn actief geweest;
- koffie-uurtjes zijn in klein gezelschap doorgedaan;
- in de zomermaanden zijn maandborrels georganiseerd;
- de wandelclub de Omlopers, georganiseerd door Marie José;
- de Fietsclub georganiseerd door Lia en Gerrit Jan.

Allemaal met inachtneming van de RIVM maatregelen. Dank aan alle organisatoren.

Het Steunpunt, georganiseerd door Elga, Rien, Christel en Hanneke, is van start gegaan.

Via de maandagenda hebben diverse leden hulp aangeboden. De buurtcontactpersonen zijn in september bij elkaar gekomen en hebben Loeki Feringa uitgezwaaid onder dankzegging van haar inzet gedurende de afgelopen jaren. Anneke Helder is Loeki opgevolgd. Het verslag van de bijeenkomst van 23 september is te lezen op de website.

Bestuur: naar aanleiding van de schriftelijke ledenvergadering hebben de leden in juni de benoeming van Riet van Mourik als algemeen lid van het bestuur goedgekeurd. Het verslag is op de website geplaatst.

De resultaten van de schriftelijke ledenvergadering van november: de jaarrekening 219 is goedgekeurd, evenals de begroting 2021. De taakverdeling van het bestuur wordt op de website geplaatst.

In het aankomende jaar 2021 is het afwachten hoeveel vrijheid we zullen krijgen. Eerst vaccineren en dan langzaam op een veilige manier starten met de activiteiten die bijna een jaar hebben stilgelegen. Daar is geduld voor nodig. Maar na regen komt zonneschijn! De kracht van Wederzijds is dat de leden elkaar kennen en elkaar aanspreken, al is het maar bij de bakker om de hoek of bij het uitlaten van de hond. Deze korte ontmoetingen kunnen ertoe bijdragen dat bij ieder van ons het gevoel van verbondenheid en saamhorigheid wordt versterkt. Houd vol en schroom niet contact te zoeken met elkaar!

Wij wensen alle leden een goed uiteinde een gezond 2021.

Namens het bestuur,
Wil van Dijk en Sturla Spans

Steunpunt Wederzijds

In verband met de coronamaatregelen:

Je kunt misschien vragen op het gebied van zorg en welzijn krijgen. Als je niet goed weet waar je daarmee naar toe moet, kun je de hulp inroepen van een mede-Wederzijds lid bij het Steunpunt van Wederzijds. Iemand die zijn of haar kennis en ervaring met je kan delen.

Je kunt een E-mail sturen met je vraag naar

steunpunt@wederzijds.net

Je krijgt binnen 24 uur een reactie. Je kunt ook bellen

- op maandagmiddag tussen 13u. en 18u. naar Hanneke Lommen of
- op donderdagmorgen tussen 9u. en 13u. naar Rien Hamers.

Het tel.nr. is: 06-422.855.98.

| steunpunt

VERSLAGEN

Samen gedichten lezen

Poëziegroep Wederzijds

Komrij schrijft:

“Ik bedoel maar – het is een gevoelig gedicht en zo, maar vergeet niet dat er veel manieren zijn om naar poëzie te kijken. We kunnen gedichten uitleggen, oppoetsen, bijspijkeren, we kunnen naar de duisterheden raden of het evidente nog eens in eigen woorden navertellen, er blijven *altijd* meer benaderingen mogelijk.”

Uit: Komrij's canon in 100 gedichten, Prometheus Amsterdam, 2008

Wij hebben nu één keer met zijn vieren gedichten gelezen, op 10 december, net toen het nog mocht met maximaal drie bezoekers bij één gastvrouw.

Om de zes weken komen we bij elkaar bij één van de deelnemers thuis.

Om beurten kiest iemand een paar gedichten die haar of hem aanspreken, leest deze voor en legt de keuze uit. Daarop kunnen de anderen reageren.

Voorlopig kiezen we voor Nederlandstalige gedichten en voor nog relatief onbekende dichters, maar, naar ieders voorkeur, ook oudere/bekendere dichters zijn welkom.

Je zult snappen, tot 21 januari 2021 zijn we al met één teveel.

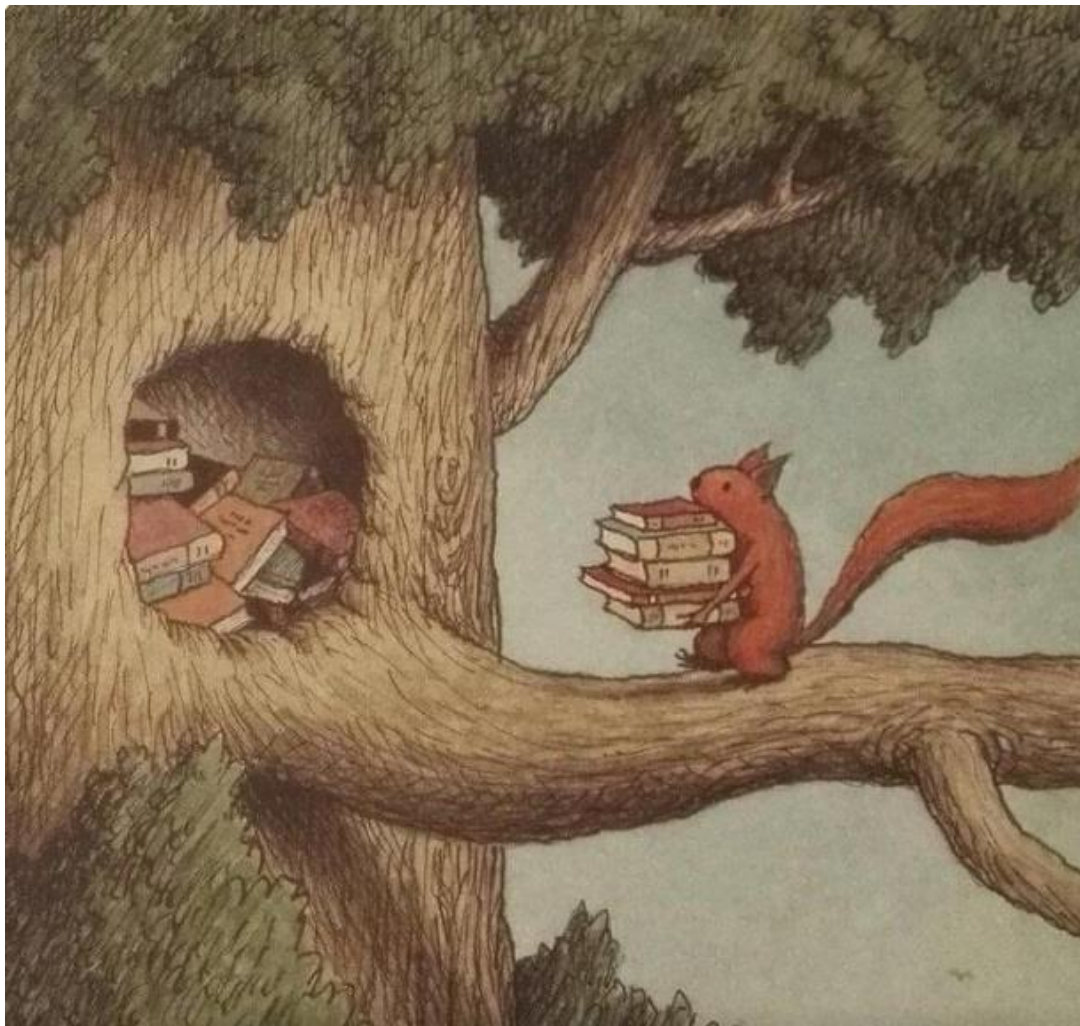
Magda Hoogerwerf

Hanneke Lommen

Elga Klein Kranenburg

Jet van Bennekom

De eekhoorn die boeken naar haar nest sleept:

Wederzijdscontacten in Tuindorp en Tuindorp- Oost

Het afgelopen Wederzijds jaar heeft bijna helemaal in het teken gestaan van de beperkingen door het coronavirus en van de initiatieven van enkele buurtgenoten.

De koffie-uurtjes in het Noorderpark werden vanwege de kou en de afstand in de winter stopgezet.

Maar Ineke de Looze had een nieuw plan: Maandagochtend koffie drinken bij restaurant De Buren.

Zo ging 'Buurten in de Gaard' van start; en dat liep goed, met zo'n 3 tot 9 deelnemers was dat gezellig.

Jammer genoeg gooide corona roet in de koffie. De horeca moest sluiten en het koffie drinken werd noodgedwongen stopgezet.

Geen koffie, geen ontmoetingen? Dan maar wandelen dacht Marie-José en zij organiseert nu twee wandelingen in de week!

En ook hier deelnemers genoeg om twee aan twee een leuke wandeling te maken en even bij te praten.

Zo houden we waar mogelijk contact met elkaar en met de Kerst- en Nieuwjaarsgroet in de vorm van bloemetje en kaart van Joke en Yvonne namens Wederzijds sluiten wij het jaar af en hopen wij op een goed én gezond 2021!

Joke Reusken en Yvonne Hesterman

De Helden

Samen houden we vol!

De tweede lockdown trof ons midden in de voorbereidingen voor de feestdagen. Voor de consument (zoals ik) heel vervelend en voor de winkeliers dramatisch. Maar met wat kunst- en vliegwerk en een cadeautjesbak kwam ik een heel eind voor onder de kerstboom. De lockdown is echt goed voor de creativiteit blijkt maar weer. Ook voor onze buurtgenoten van de Helden/Hengeveld e.o. hebben Anneke Helder en ik wat moeten improviseren. Maar we wilden toch heel graag het initiatief vanuit Tuindorp ondersteunen. Uiteindelijk hebben we een aardigheidje met een mooie handgeschreven kaart bij ons in de buurt kunnen rondbrengen. Die korte praatjes bij de mensen aan de deur bleken een klein hoogtepuntje in de wederzijdscontacten van dit jaar. We weten dat mensen in de wijk regelmatig een-op-een-contact hebben met een hapje eten of een wandelingetje. Dat hebben we zelf ook, maar nu spraken we ineens binnen heel korte tijd een aantal mensen en dat beviel goed!

Wat missen we de Heldenkletsen en de gezamenlijke borrels!

Terwijl ik dit stukje schrijf zie ik op het journaal dat de eerste vaccins in Nederland zijn aangekomen. Wat zijn die welkom! Eindelijk hoop dat we misschien in de zomermaanden weer een beetje ruimte hebben om elkaar in een groter gezelschap te mogen ontmoeten!

Wij wensen jullie een gezond en hoopvol 2021!

Samen houden we vol!

De buurtcontactpersonen van De Helden,
Anneke Helder en Marijke Stringa

Wederzijds fietsclub

"Goedemiddag allen,

Ik ben toch maar gaan fietsen, goed aangekleed, dat wel.

Heerlijke tocht gedaan van 38 km in mijn eentje, geen regen gehad

*op twee verdwaalde druppels na, kwam ook heerlijk warm thuis.
Zo zie je maar, niet altijd te veel naar buienradar kijken maar op je
gevoel afgaan. Ik heb er geen spijt van dat ik gegaan ben.*

*Fijne feestdagen en tot volgend jaar,
Groeten,"*

Zo schreef Wout na de vorige vrijdagochtend dat we samen hadden zullen gaan fietsen. De weersverwachting van minder dan 4 graden en kans op regen was zeker een van de redenen dat er niemand met hem meeging, maar ook diverse verkoudheden en dergelijke.

Voor hem en voor ons allemaal hopen we op beter of anders duidelijker weer op de volgende fietsdagen: 8 en 22 januari 2021.

We fietsen natuurlijk in groepen van 2 personen zoals voorgeschreven, en we blijven buiten en op afstand.

In de winter verzamelen we om 11 uur bij de Helden voor de deur, na aanmelden bij Lia Faber (c.faber9@kpnplanet.nl).

Groeten, fijne feestdagen en een sportief 2021, de fietsclub.

(Bijgaande foto betreft de vorige tocht: Een van de 10 beelden van kunstenaar Boris Tellegen aan de fietsroute tussen Utrecht en Amersfoort.)

Koffieurtje Votulast

Nu de horeca weer op slot is houden we vanaf begin december koffieurtjes bij de Wederzijdsleden thuis. De eerste keer met maximaal drie bezoekers bij de gastvrouwen en -heren en de tweede keer met maximaal twee bezoekers. De buurtcontactpersonen Mieke Rienties en Hanneke Lommen maken een wisselend rooster.

We kunnen het alle buurten aanraden want het bevalt erg goed! Het is leuk om te zien waar en hoe andere Wederzijdsers wonen en er is zeker méér ruimte voor persoonlijk contact en geen enkel akoestisch probleem meer.....

Jet van Bennekom

CORONA EN WIJ

WAT CORONA MET ONS DEED

MUSEUMCLUB

Eens per twee maanden gingen wij op pad. Begin 2020 reisden we nog enthousiast naar Scheveningen en bekeken er de kleurrijke sculpturen van Niki de St. Phalle in museum Beelden aan Zee. Maar toen kregen wij de eerste berichten dat het Coronavirus ook ons land had bereikt.

Reizen werd ons ontraden en alleen een bezoek per fiets of bus aan het Utrechtse Centraal Museum zat er nog in. Wel heel boeiend om daar met elkaar het surrealistische werk van de Utrechtse kunstenaar Moesman te bekijken.

Maar nu zijn alle musea gesloten en is het wachten op betere tijden.

DE FILMCLUB AAN HUIS

We zaten met gemiddeld zo'n 10 deelnemers bij mij aan huis midden in een reeks van klassieke Italiaanse films toen het ons verboden werd met een dergelijk aantal in huis aanwezig te zijn. Fellini, de Sica, Visconti en Pasolini liggen nu een poosje in de kast op ons te wachten.

Wel kijken we met een heel klein groepje uit mijn eigen omgeving nu eens per maand naar een Netflixfilm.

En daar genieten wij ook van.

KUNST AAN HUIS

Gelukkig heb ik de bezoeken aan huis bij Wederzijdsleden, die iets over hun kunst in huis wilden vertellen, wel doorgang kunnen laten vinden.

Ieder voor- en najaar vindt dat plaats en dat gebeurt nu in kleine groepjes, die elkaar afwisselen. Geheel volgens de regels dus. Voor volgend voorjaar staat er al weer een bezoek gepland. De

aankondiging ervoor volgt.

We doen allemaal ons best deze moeilijke periode door te komen en er iets van te maken.

Sta je nog niet op mijn deelnemerslijst en heb je zin volgend jaar ergens aan mee te gaan doen, laat het me dan weten.

Ik hoop, dat wij allemaal een gezond, gezellig, ondernemend en Coronavrij nieuw jaar tegemoet gaan.

Hartelijke groet

Elga Klein Kranenbarg

Tel. 030 6916912

E-mail ekleinkranenbarg@hotmail.com

Hoe houden we de moed erin?

Bij veel contacten die ik zo de afgelopen dagen had kwam deze vraag aan de orde. De laatste lockdown en de alarmerende berichten uit het Verenigd Koninkrijk over een nieuwe variant van het virus die extra besmettelijk is, betekenen voor de een nog meer alleen zijn, voor de ander is het niet zo veel anders dan wat er al was. Sommigen van ons worden daar bang van, voor anderen zegt het weer niet zo veel. Voor velen van ons ligt het gevoel van eenzaam zijn wel op de loer.

Wat niet helpt is om bij de pakken neer te zitten, te zuchten hoe erg het allemaal is. Wat wél helpt is om eerlijk te zijn en naar jezelf en te kijken en te zien wat jij zelf kan doen. Kan je iemand (video)bellen waarvan je weet dat hij of zij alleen is? Als je dat op zo'n donkere regenachtige ochtend kan doen kan dat veel betekenen, ook voor jezelf.

Veel mensen zijn eenzaam, ook jongeren. Iedereen voelt zich soms wel eens eenzaam, maar als dat het overheersende gevoel is dan is het leven niet zo heel leuk meer. Dat gevoel van eenzaamheid komt ook vaak voort uit een gevoel van niet (meer) mee te doen, je bent voor niemand belangrijk. Juist daarom is het zo waardevol om eens contact te leggen met iemand van wie je weet dat hij/zij alleen

is en niet veel contacten heeft. Het gaat niet om grootse dingen, maar juist de kleine dingen kunnen mensen gelukkig maken. En vraag dan niet of de ander zich eenzaam voelt, vraag hoe het gaat. Zo kreeg ik een piepklein kerstroosje van mijn Wederzijdse buurtcoördinator. Het feit dat er even iemand aan je denkt is hartverwarmend.

Zelf vind ik het stiekem wel goed dat ik met kerst niet voor zo veel mensen hoeft te koken, deze kerst wordt een stuk rustiger dan wat al vele jaren gewoon was. Het gaat nu vooral om de kwaliteit.

Liever één goed contact dan een drukte van belang.

Op momenten dat ik mij eenzaam voel ga ik graag even een ommetje maken, even een frisse neus halen. Dat helpt vaak wel, het is als een soort resetten van de geest. Voor een ander geldt dat een televisieprogramma of een (foto)boek kan helpen. Je kunt bijvoorbeeld ook via de computer een museum bezoeken. Wat niet helpt is om niets te doen en te blijven wachten tot het overgaat.

Daar word je niet blij van, maar steeds somberder. Praat erover met anderen, en als je echt niet meer weet hoe je jezelf uit de put kunt halen, zoek dan hulp (zie voor telefoonnummers onderaan dit bericht).

We kunnen allemaal niet wachten tot de wereld weer gewoon wordt. Tot we niet meer om de haverklap onze handen moeten wassen en vooral... die 1.5 meter! We moeten nog even geduld hebben, het vaccin is onderweg. Tot die tijd blijft het heel belangrijk om ons te houden aan de regels, hoe lastig ook, vooral in deze tijd van kerst en andere feestdagen.

Ik wens ons allen een goed, gezond en tevreden 2021, met een vaccin en daarmee ook weer fijne en wie weet nieuwe contacten al dan niet via Wederzijds!

Jita Hoogerduijn

Heb je een vraag, of behoefte aan een luisterend oor? Daar zijn allerlei telefonische hulplijnen voor:

- [De Luisterlijn](#) (0900 – 0767) is 24/7 bereikbaar voor iedereen die behoefte heeft aan een gesprek of luisterend oor.
- Ouderen die zich zorgen maken over het coronavirus, vragen hebben of gewoon graag een praatje willen maken kunnen bellen met [ANBO](#) (0348 – 46 66 66), [KBO-PCOB](#) (030 – 3

400 600) of het [Rode Kruis](#) (070 – 4455 888). Bij KBO-PCOB (i.s.m. NOOM) en ANBO zitten ook vrijwilligers met een migratieachtergrond aan de telefoon.

- Voor mantelzorgers is er de [Mantelzorglijn](#) (030 – 760 60 55).
- Voor Wederzijdsers is er ons eigen [Steunpunt](#) (06-422.855.98).

Henk: Kijk 's om je heen!

Door Corona ga je veel meer wandelen. Lopend door mijn eigen van der Mondestraat op een stralende dag zag ik ineens veel verschillende bouwstijlen. Had ik al die jaren nooit zo duidelijk waargenomen. Zo levert Corona ook iets extra's op.

Groet,
Henk Rienties

OPROEPEN

Wandelen met de 'Doorlopers'

De Doorlopers is een wandelgroep van Wederzijds die graag wat langere tochten loopt. We maken elke derde donderdag van de maand een wandeling van tussen 10 en 15 km in de omgeving van Utrecht.

Het afgelopen jaar hebben wij door het coronavirus onze wandelingen moeten aanpassen. En dat is gelukt!

We hebben o.a. de starttijden aangepast door de groep in tweeën te delen en een uur na elkaar te starten, wandelingen in de directie omgeving te organiseren waardoor we geen gebruik hoefden te maken van het openbaar vervoer, te starten met een fietstocht door naar een startpunt te fietsen, met z'n tweeën een stadswandeling te maken of in twee groepjes elk een geheel andere wandeling te lopen.

Kortom we zijn inventief omgegaan met de beperkingen omdat we allemaal graag buiten zijn en willen wandelen!

Heb je zin om mee te lopen?

Neem contact op met

Yvonne Hesterman (contactpersoon de Doorlopers)

T: 06-42839406, dan loop je de volgende keer mee!

Wandelgroep Noord-Oost Utrecht

Wist u dat er **elke donderdagmiddag** een wandelgroep vertrekt in Utrecht-Noordoost om een uurtje lekker te wandelen. Er wordt dan een rondje gelopen door de wijken Tuindorp, Tuindorp-Oost en Voordorp.

Wandelt u liever samen dan in uw eentje? Kom eens kijken en/of doe gelijk mee.

Wandelen doen we met plezier, iedereen wandelt in zijn/haar eigen tempo en van tijd tot tijd wachten we op elkaar.

We starten om 17.00 uur bij de bakkerij van Neplenbroek, winkelcentrum De Gaard (adres: Troosterhof 30, Utrecht) en lopen ongeveer een uur.

Iedereen is welkom, deelname is gratis!!!

Wilt u meer informatie neem dan contact op met Theo of Miep.

E-mail: dejong.theo@telfort.nl

Nog een link: <https://www.sportstad-utrecht.nl/sportaanbieder/wandelgroep-de-gaard/>

EN VERDER NOG

Bericht van de lezingencommissie

Op 19 maart stond de lezing van Nelleke Wagenaar geprogrammeerd. Een lezing waarbij Nelleke de zoektocht naar haar voorouders in beeld brengt en waarbij zij vertelt welke verhalen zij ontdekte over haar familie en andere arme mensen in de 19de en begin 20ste eeuw.

Tot een week van te voren waren we nog onbezorgd in de weer om alles te regelen.

Tot aan de 1^e persconferentie van Mark Rutte: in een keer werd glashelder gemaakt wat de impact van het Corona virus was.

Resultaat: Geen lezing, want daarbij was het risico op besmetting met het virus veel te groot.

Heel even gloorde er hoop aan het eind van de zomer maar die was van korte duur. Zelfs het aanbod van Nelleke om de lezing bij haar thuis in kleine groepjes te geven bleek niet mogelijk. Het aantal besmettingen nam weer sterk toe en meer dan 3 mensen thuis uitnodigen werd sterk afgeraden.

Dus jammer genoeg geen lezing dit jaar.

We hopen van harte dat het in 2021 wel gaat lukken; bij Nelleke

thuis of op een andere locatie. Zodra er mogelijkheden zijn pakken wij het draad weer op en hoort u van ons.

Voor nu wensen wij u hele fijne feestdagen en een goed én gezond 2021 toe!

Namens de lezingencommissie,
Mieke Rienties, Marjan Mentink, Wil van Dijk, Joke Reusken en
Yvonne Hesterman

Kerstboomverdriet

Daar staat hij: stil en alleen. Ik heb hem zopas verteld dat hij dit jaar niet binnen zal staan om de kamer gezellig te maken. Dat was een verdrietige boodschap, zowel voor hem als voor mij. Jaren achtereen was ik dol op hem geweest, en had ik hem op z'n mooist versierd. Het eerste jaar was hij nog piepklein en elk jaar was hij een klein stukje gegroeid.

Vorig jaar nog hingen er meer ballen in dan ooit, het was net of de boom met mij mee was gegroeid. Zoals ik elk jaar uit mijn kleren groeide, zo groeide hij uit z'n versieringen. Misschien dat ik daarom zo van deze kerstboom hield.

En nu, in een hoek van de tuin, vertelt de boom ineens zijn eigen verhaal, luister maar:

"Ongeveer acht jaar geleden stond ik in de kou, op een groot plein, tussen veel andere kerstbomen in. Omdat ik de kleinste was, werd ik erg geplaagd door de andere bomen. Ze zeiden dat ik niks voorstelde, dat de mensen mij vast niet zagen staan. Nee, dan zij: groot, in elk geval een stuk groter dan ik. Zij werden over hun bol en over hun takken geaaid. Nee, dat ze mooi waren, daar twijfelde geen van deze bomen aan. Maar niemand zag mij, niemand aaide mij, niemand kocht mij. Het was al bijna Kerst.

Overall zag ik in de huizen rondom het plein een kerstboom branden achter de ramen. Ik stond nog bijna in m'n eentje in de kou op het natte asfalt en hoorde verkoper zeggen: 'Om tien uur moet alles weg zijn, wat ik straks overhoud, gaat op de vuilnishoop.' Om

kwart voor tien stond ik er nog helemaal alleen, ik voelde me ziek en ellendig, en ik was doodsbang voor die grote hoop afval. De andere bomen hadden me namelijk gezegd dat ik dan in mootjes gehakt zou worden! Nou, dat is wel heel wat anders dan in een kamer staan te stralen met zilveren ballen, lichtjes en andere versieringen.

En toen gebeurde het wonder: er kwam een lange meneer aan met een klein meisje aan zijn hand. Ik hoorde hem zeggen: en nu kopen we deze mooie kleine boom, hij heeft het langst moeten wachten maar hij krijgt een mooi plekje en we zullen hem op z'n mooist versieren...

En dat was ik dus, en jij was dat kleine meisje. Intussen zijn we allebei gegroeid, maar terwijl jij steeds mooier en knapper werd, leek dat bij mij niet te lukken: mijn hoofd is nu kaal, mijn armen zijn dunne sprieten, maar gelukkig sta ik nog stevig met mijn voeten in de grond. Als het stormt, buigen mijn takken gevaarlijk heen en weer.

Afijn, ik heb mijn beste tijd gehad en ik mag hier gelukkig blijven staan, al voel ik me nog wel alleen. Ik heb mooie herinneringen aan jullie. Zo weet ik bijvoorbeeld nog goed hoe jouw grote blauwe ogen weerspiegelden in de zilveren ballen, en hoe sierlijk de vogeltjes aan mijn takken hingen. Er is nu eenmaal een tijd van komen en een tijd van gaan. En weet je, nu ik er over heb gepraat, lijkt het ineens veel minder

erg. Ik ben blij dat je naar me hebt willen luisteren. Dat je mij dit jaar niet zal versieren vind ik geen probleem meer. Trouwens, hier om mij heen zie ik meer planten en struiken dan kerstbomen. Sparrenbomen zoals ik horen niet alleen buiten en niet binnen te staan, ze horen bovendien niet in een stadstuin maar in een bos. Het is jammer dat ik niet kan lopen, want dan wist ik wel waar ik heen zou gaan."

Nadat de boom zijn verhaal had gedaan, was ik stil. We stonden samen in de tuin, er was geen ander geluid dan het ruisen van de wind. Terwijl ik eerst medelijden met hem had gehad, was ik nu blij dat hij hier mocht blijven staan, al was dit wel geen bos. Terwijl ik eerst bang was geweest dat we de boom niet goed hadden verzorgd waardoor hij niet zo mooi meer was, weet ik nu dat het echt moeilijk is om een sparrenboom in een stadstuin op te laten groeien. Het was niet onze schuld, het was de natuur zelf. Dat gaf een rustig gevoel, ik probeerde het aan de boom uit te leggen. Hij was niet boos, dacht lang na en vroeg toen of we hem naar een bos zouden willen verhuizen, waar hij bij z'n echte vrienden kon staan. Samen zijn is niet alleen, en hij had zich al die jaren erg alleen gevoeld. Zo gezegd, zo gedaan. Ik was blij dat we iets voor hem konden doen. Het bos waar hij nu staat is niet ver hier vandaan. En volgend jaar.....dan zoek ik hem op. Om te kijken of hij gelukkig is geworden. Want niemand beter dan ik zal dat kunnen zien.

Agaath Battenberg

De Man, die Bomen Plant

Al sinds het begin van de Coronacrisis draag ik een verhaal met me mee. Hoe zwaar en verdrietig de afgelopen maanden ook waren, dit verhaal hielp me steeds. Ik gebruikte het nu voor een Kerst/Nieuwjaarskaart: daarvoor maakte ik er een versie-in-een-notendopje van. Hieronder lees je het verhaal, ook ingekort. Het totaal kun je op internet vinden en zelfs als miniboekje downloaden en printen.....

Ankie Hoyer

Een student uit de stad, Pierre, begon aan een wandeling in de uitlopers van de bergen. Het viel hem op dat de streek dor en droog was. Dorpjes schenen verlaten, fontein en stonden droog, tuintjes waren kaal. In de loop van de middag begon hij zich zorgen te maken of hij wel genoeg water bij zich had: van riviertjes waren alleen droge beddingen over. Aan de andere kant van een vallei zag hij beweging: schapen! Daar zou wel eens een herder kunnen zijn. En zo maakte hij kennis met Elzéard, die daar zijn kudde liet grazen. Pierre werd uitgenodigd om mee te komen naar het huisje, waar de herder woonde, mee te eten en te blijven overnachten. Na de maaltijd maakte Elzéard de tafel vrij en begon heel zorgvuldig eikels uit te zoeken, die hij op tafel had uitgespreid: alleen de echt gave deed hij terug in een leren zak, precies 100. De volgende dag liep Pierre met de herder mee naar een helling. Daar maakte Elzéard met een puntige stok 100 kuultjes in de grond, stopte in elk ervan een eikel, bedekte die weer met aarde en gaf ze water. “Die man plant bomen!!” dacht Pierre, “Doet U dat vaker?” “Elke dag, 100.....al een aantal jaren...” En toen Pierre beter keek, zag hij dat er veel heel jonge, heel kleine boompjes tegen de helling stonden. Nadat Pierre terug was in de stad, brak een oorlog uit en werd hij opgeroepen voor dienst. Het duurde lang voordat hij de herder weer kon opzoeken, maar toen dat eindelijk kon, werd hij hartelijk ontvangen. Al die tijd was Elzéard gestaag doorgegaan met planten....., 100 eikels, dag in dag uit; later ook beukenootjes en kleine berkenzaailingen. Pierre zocht hem daarna jaarlijks op; ze raakten bevriend.

Maar weer raasde een oorlog over het land. Het land zuchtte onder verwoestingen, geweld, ellende. Tenslotte kon Pierre zijn

wandelingen weer hervatten. Hij was nog niet lang onderweg, toen hij het vreemde gevoel kreeg, dat hij verdwaald was. De streek, waar hij doorheen liep, zag er fris en groen uit. In een dorpje, dat hij passeerde, klaterde een fontein in een waterbekken. In een ander dorpje zag hij goed onderhouden moestuinen. Hij sprak een vrouw aan om zich ervan te verzekeren, dat hij het goede pad had....”Ja, zeker....!” De vrouw vertelde hem, dat het gebied langzaam weer vruchtbaarder was geworden; dat er weer water stroomde; dat bloemen weer konden bloeien. “En waarheen bent U op weg?”, vroeg ze Pierre. “Ik loop de heuvels door tot waar de oude herder Elzéard woont” antwoordde deze. “Ah, maar die woont daar niet meer! Hij woont nu in een bejaardenhuis in het stadje. “ En daar zocht Pierre hem op, een heldere oude man van 87 jaar. Hij was te zwak geworden om zijn schapen nog te kunnen hoeden. Maar uiterst tevreden zat hij in een stoel voor het raam, dat uitkeek over de heuvels. En zo ver je kon kijken waren die heuvels bedekt met prille frisse bossen.....

Jean Giono: L'Homme qui plantait des arbres

Ik wens jullie allemaal

Goede Kerstdagen en een Nieuw Jaar, waarin we het goede laten groeien

Klokkenluidersgilde

Jaren geleden – ik woonde nog in Den Haag – werd ik uitgenodigd om op 31 december de jaarwisseling mee te maken op de Utrechtse

Domtoren. Rond half twaalf begonnen we met een flink gezelschap de toren te beklimmen. In de Michaëlskapel op de eerste verdieping klonk stemmige muziek en het rook er naar oliebollen. Verder omhoog trokken we in oneindige cirkels naar de luidzolder, waar de touwen van de klokken hingen.

Mannen en vrouwen van het Klokkenleidersgilde, allemaal in het rood gekleed, namen op aanwijzing van een luidmeester ieder een touw. De allerswaarste klok, de Salvator, konden we door een luik boven ons zien hangen: een gevaarte, waarvan ik later het gewicht hoorde: 8227 kg! Er waren vier mannen/vrouwen nodig om die klok goed in beweging te krijgen. Ze begonnen al lang vóór het precieze tijdstip aan de touwen te trekken en langzaam zag je beweging ontstaan; de klepel slingerde al een beetje heen en weer, nog zonder de wand van de klok te raken. Precies om 10 seconden vóór twaalf uur begon de luidmeester luid af te tellen: “Tien, negen, acht, zeven TREKKEN, TREKKEN, zes, vijf, vier TREKKEN!! drie twee, één: BAMMMMM!!! De eerste dreun van de Salvator.

En onmiddellijk kwamen ook de andere luiders in beweging en sloten alle klokken zich aan. Veertien klokken maar liefst! De toren stond te trillen en te daveren; buiten zag je korte tijd later lichtflitsen van vuurwerk; dat je niet boven het klokgelui uit kon horen. Toen alle klokken goed op gang gekomen waren, gingen bestuursleden rond met oliebollen en champagne: een ruk aan het klokkentouw, dan een hap, weer een zwiep en dan een slok, omhelzingen van de omstanders: wat een feest daar in de hoogte; om nooit te vergeten.

Eenmaal in Utrecht gevestigd heb ik me onmiddellijk aangemeld als lid van het Utrechts Klokkenluidersgilde, dat ook andere kerken bedient. Inmiddels ben ik zelf klokkenluider geworden. Misschien

moet ik er na Coronatijd eens een lezing over geven bij Wederzijds en misschien wil er dan wel eens iemand met mij mee naar boven als gast.

Frans Jacobs

franc.m.jacobs@kpnmail.nl

06-26359260

Nelleke: Mijn coronajaar

Met oudjaar blijf ik, sinds zo'n twintig jaar, altijd alleen. Ik maak van cranberry sap, 'n sinaasappel met kruidnagels erin gestoken, en wat bruine basterdsuiker een heerlijk geurend pannetje alcoholvrije glühwein en overdenk, mijn agenda doorbladerend, de dingen die zijn gebeurd. In een schriftje, twee kolommen, een plus en een min, maak ik een uittreksel van het afgelopen jaar.

Daaronder mijn gedachten, plannen en voornemens. In deze nieuwsbrief wil ik met jullie delen hoe ik dit coronajaar beleefd heb. Ik ben benieuwd hoe het voor jullie was.

De kolom 'min' zal, schat ik zo, langer zijn dan andere jaren.

Mijn oudste 'kleinzoon' werd in maart 18. Ik had, samen met zijn tante, een fotoboek voor hem gemaakt, maar de pas begonnen intelligente lockdown gooide roet in het eten en ik bewaarde het boek voor betere tijden. Hij zelf wilde wachten met een feestje tot 'dat coronagedoe', zoals hij het noemde, voorbij zou zijn. Toen die betere tijden er voorlopig niet in zaten, hebben we het hem in

de zomer op een terrasje in Rhijnauwen gegeven en samen bekeken. Achttien jaar is best lang en we waren alle drie verbaasd dat we zo veel samen hadden gedaan. [Ik ook wel trots en dankbaar, maar dat heb ik met mezelf in stilte gevierd!]

Ook mijn eigen verjaardag kon niet zoals anders met een hele stoet vriendinnen en familie gevierd worden, maar met een paar vriendinnen in de tuin was het toch ook wel heel gezellig.

Vervelender was dat ook de fysiofitness en het therapeutisch zwemmen afgeblazen werden. Dat heb ik erg gemist het afgelopen jaar. Het geeft, naast de broodnodige beweging, ook structuur aan m'n week. Een wederzijdser wees me op een poster met oefeningetjes op de stoel. En hoewel de mannen en vrouwen op de plaatjes er wel erg oud en belegen uitzien, zijn de oefeningen sindsdien m'n dagelijks werk.

Over de leporello die ik maakte met het thema 'Thuis' en de online cursus 'Zomerschrijven' die ik deed, heb ik in een vorige nieuwsbrief al het een en ander verteld.

Op het ogenblik ben ik weer bezig met zo'n online-cursus, nu 'Wintermijmeringen' geheten. Naar aanleiding van de gedichten die ik toegestuurd krijg, maak ik vaak een wandelingetje achter mijn stoere rollator door de Voorveldsepolder of Bloeyendaal en mijmer wat over de teksten, of maak wat foto's bij het thema. Wie weet komt ook hieruit, zoals in de zomer, weer een boekje tevoorschijn.

De Rijksmunt, sinds de 16de eeuw gehuisvest in Utrecht, is dit jaar naar Houten verhuisd. Er is daar een prachtig nieuw gebouw neergezet, dat vooral op een zonnige dag heel fotogeniek is. Ik ben er van de zomer op een mooie dag heen gefietst. Dat uitstapje met fotomoment komt in mijn jaaroverzicht in de kolom 'plus'.

Ik vond het wel een geluk, dat het tijdens de eerste coronagolf mooi weer was, al waren er ook dagen dat dat mooie wel heel erg warm en een beetje over de top was.....

Ik kon wandelen, fietsen, op bezoek bij mensen met een tuin, of in een parkje met iemand afspreken. Dat maakte het allemaal wat lichter, voor mij althans.

Ik durf het bijna niet te zeggen, maar dit afgelopen coronajaar is voor mij ook in veel opzichten heel goed geweest en ook de rij 'plus' in mijn oudejaarschriftje zou wat dat betreft wel eens langer dan andere jaren kunnen worden.

De wereld kwam een beetje tot stilstand. Er was veel rust en ik gedij bij rust.

Bovendien heb ik het aangedurfd om prikkels die me te veel waren, opzij te zetten. Ik ging minder tv kijken, bekeek lang niet alle filmpjes die me via whatsapp toegestuurd werden en zette meer dan anders mijn telefoon op stil.

Van m'n vakantiegeld kocht ik 'n nieuwe camera met een mooie lens en ik genoot ervan om er mee op pad te gaan.

Van een paar goed gelukte foto's maakte ik ansichtkaarten en via PostNL ook eigen postzegels en daarmee kon ik familie en vrienden een beetje moed inspreken.

Wat ik heel bijzonder vond, was dat ik regelmatig opgebeld werd door jonge mensen uit de familie van mijn overleden man die vroegen hoe het met me ging en of ze iets voor me konden doen.

Ook mijn bovenbuur, een jonge Poolse vrouw, bood aan boodschappen voor me te doen. Een bibliotheekmedewerker belde

of ik nog genoeg te lezen had en wilde wel nieuwe boeken komen brengen. De Picnic bracht de boodschappen, speciaal voor mij, niet tot bij de voordeur, maar tot op de aanrecht.

En aan de buurvrouw schuin boven mij, een Wederzijdser, kon ik [en kan ik] altijd alles vragen en bovendien vinden we veel gezelligheid bij elkaar.

Er kwam veel langs om dankbaar voor te zijn.

Maar er waren natuurlijk ook mindere momenten. Ik zat verschillende keren aan tafel, met een kaarsje aan, een livestream te bekijken van een begrafenis van een dierbare, waar ik niet bij kon zijn vanwege de coronaregels.

Bij het bekijken van de 'Frontberichten' en ander coronanieuws op de tv zaten m'n tranen dikwijls hoog. Al die vaak jonge mensen die zo ontzettend hun best deden om patiënten bij te staan en al die mensen die dierbaren moesten missen. En niet te vergeten al die mensen in verpleeghuizen en instellingen bij wie wekenlang niemand op bezoek mocht komen....

Toen een van mijn beste vriendinnen eind juni overleed, kon ik gelukkig bij haar uitvaartplechtigheid aanwezig zijn en aan de aanwezige familie en vrienden, op haar eigen verzoek, vertellen wat zij in mijn leven had betekend. En hoewel het verdriet groot was en nog is, komt dit toch in mijn 'pluslijstje' te staan.

Ik leerde zoomen en skypen, deed mee met online fitness, mediteerde, had een gesprek met m'n huisarts of ik wel of niet naar de ic wilde als ik corona zou krijgen en las een indringend verhaal in de Volkskrant over een ic-arts die zelf corona kreeg en op zijn eigen ic belandde. Vlak vóór hij in slaap werd gebracht, kreeg hij zijn telefoon in zijn handen gestopt. Hij kon nog één telefoongesprek voeren en van iemand afscheid nemen, met de mogelijkheid dat hij niet meer wakker zou worden.

Het emotioneerde me hevig en ik vroeg me af wie die ene persoon in mijn leven zou zijn die ik vóór mijn inslapen nog iets zou willen zeggen.....

Het was goed dat ik wel tijd had om erover na te denken en toen ik het wist heb ik het meteen maar gedaan. Want je kunt nooit weten.....

Tegen Sinterklaas bedacht ik dat ikzelf, de meeste van mijn vriendinnen én mijn jongens en hun ouders er goed vanaf waren gekomen in dit vreemde coronajaar.

Maar hoewel de zak met cadeautjes en rijmen klaar stond en de traditionele erwtensoep gekookt, was ik op 5 december alleen. De oudste van 18 had corona en ze zaten als gezin in vier verschillende kamers in quarantaine te wachten op wat er nog komen zou. Een paar dagen later was de tweede zoon positief getest en nog geen week later hun moeder. Ik maakte me het meest bezorgd om haar, vanwege haar kwetsbare gezondheid, maar na een spannend en benauwd weekje begint ook zij gelukkig weer op te knappen. Geen kerstfeest samen dus, zoals in heel veel families, maar wel grote dankbaarheid dat we het jaar toch op de valreep nog goed kunnen afsluiten.

Ik wens alle wederzijdsers een goed 2021, met meer plussen dan minnen!

Nelleke Wagenaar

Cosbo Stad Utrecht

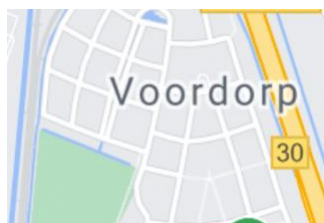
COSBO-Stad-Utrecht behartigt de belangen van alle circa 36.000 65+ers in Utrecht. Cosbo heeft als missie eraan bij te dragen dat alle ouderen in Utrecht hun leven invulling kunnen geven zoals zij dat wensen en adequate ondersteuning krijgen als dat nodig is. De rol van Cosbo is daarbij informierend, signalerend, beïnvloedend, initiërend en verbindend.

Gaat de positie van senioren in de stad je aan het hart? Wil je bestuurlijk bijdragen? Begin 2021 eindigt de zittingstermijn van een van de bestuursleden van Cosbo Stad Utrecht. Misschien iets voor een lid van Wederzijds? Je hoeft zelf niet perse 65+ te zijn.

Meer informatie over Cosbo:

<https://cosbo-stad-utrecht.nl>.

Met vriendelijke groet,
Regina Visscher
☎ 0655852383

Hoogbouw in Voordorp?

Er is een intentieverklaring getekend tussen het college van B&W en de eigenaar om te kijken of er een flat van 7-8 verdiepingen op Aartsbisschop Romerostraat 330-336 ontwikkeld kan worden. Op deze plek is nu een kinderdagverblijf en leegstand met anti-kraak. Naast het kinderdagverblijf was er o.a. een snackbar, een buurtrestaurant en een hennepkwekerij. Het huidige gebouw is 1 verdieping hoog en de omliggende gebouwen zijn 3-4 verdiepingen hoog. Als er een gebouw van 7-8 verdiepingen komt, belemmert dit natuurlijk het uitzicht van omwonenden over de Tuinenpark Ons Buiten. Daarnaast zal er veel schaduw komen over de Voortuin waar o.a. verse kruiden geplukt kunnen worden door bewoners, maar het ook lekker toeven is op een mooie dag. Een deel van de tuinen van Ons Buiten zal ook nogal wat last krijgen van schaduw. Iedereen weet dat we veel meer woningen nodig hebben in Nederland en zeker ook in Utrecht, maar om zo'n plan te willen ontwikkelen gaat wel wat erg ver! Daarbij heeft Voordorp geen ruimte met een buurtfunctie en hierover was een groep bewoners al langere tijd in gesprek met de vertegenwoordiger van de eigenaar. Kort en goed er worden allerlei acties voorbereid.

Met vriendelijke groet,
Regina Visscher
☎ 0655852383

Klik: [Artikel in DUIC over dit plan](#)

Bericht van De Helden

Van: Eethuis De Helden eethuisdehelden@gmail.com,

Afhaalmaaltijd à € 11,- Bij voorkeur pinnen/contactloos betalen.
Afhaaltijden van 17:00 uur tot 18:30 uur.
Telefonisch bestellen van ma t/m vrij van 10:00 uur tot 14:00 uur;
tel.: 06 - 43 01 25 58

*Indien dit nummer niet bereikbaar is, spreek alstublieft uw
bestelling op de voicemail in!
Hiervan ontvangt u géén bevestiging.*

Via mail: afhaalmaaltijdendehelden@gmail.com

Warme groet,
Team De Helden

Klantondersteuning bij WMO voorzieningen

Heeft u door een beperking hulp en ondersteuning nodig bij:

Administratie
Huishouden
Dagstructuur
Zinvolle daginvulling
Vervoer

Dan komt u misschien in aanmerking voor bijvoorbeeld hulp van een buurtteam, dagbesteding of een PGB voor begeleiding thuis. Deze ondersteuning valt vaak onder de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Hiervoor kunt u terecht bij uw buurtteam. Een Klantondersteuner kan u daarbij ondersteunen. Klantondersteuning is niet verbonden aan het buurtteam en is *kosteloos*.

Een Klantondersteuner helpt u in de aanvraag door: Informatie en advies over de aanvraagprocedure, te helpen de ondersteuningsvraag onder woorden te brengen, mee te gaan naar gesprekken ondersteuning als u al contact heeft gehad met het buurtteam en niet tevreden bent over de uitkomst of gang van zaken.

Adres: Drift 11, Utrecht Tel. 030 - 236 17 60

klantondersteuner@u-centraal.nl

www.ugids.nl/klantondersteuner

Buurtcontactpersonen

Anneke Helder	anneke.helder@gmail.com	De Helden
Marijke Stringa	marijkestringa@ziggo.nl	De Helden
Christel Terwiel	christelterwiel@wederzijds.net	Wittevrouwen
Harm Hogenhout	harm102@outlook.com	Wittevrouwen
Wil van Dijk	wil.van.dijk@ziggo.nl	Voordorp-Veemarkt
Elga Klein Kranenbarg	ekleinkranenbarg@hotmail.com	Lauwerecht
Renée Frant	reneefrant@gmail.com	Vogelenbuurt

Cor van der Flier	cjvanderflier@gmail.com	Vogelenbuurt
Joke Reusken	jokereus@xs4all.nl	Tuindorp/Tuindorp-Oost
Yvonne Hesterman	yvonne.hesterman@gmail.com	Tuindorp/Tuindorp-Oost
Mieke Rienties	mieke.rienties@ziggo.nl	Tuinwijk
Hanneke Lommen	hannekelommen@outlook.com	Tuinwijk

Colofon

Redactie Nieuwsbrief

Rien Hamers

E-mail: rienhamers@wederzijds.net

Bijdragen voor Nieuwsbrief 17

Wil van Dijk

Regina Visscher

Gerrit Jan Roelvink

Lia Faber

Ankie Hoyer

Henk Rienties

Marijke Stringa

Anneke Helder

Jet van Bennekom

Hanneke Lommen

Yvonne Hesterman

Elga Klein Kranenbarg

Agaath Battenberg

Frans Jacobs

Miep de Jong

Jita Hoogerduijn

Nelleke Wagenaar

Rien Hamers

Buurtcoöperatie Wederzijds

Postbus 9769

3506 GT Utrecht

info@wederzijds.net

www.wederzijds.net